

יציאות השבת פרק ראשון שבת

קבא ד מ"י פ"ח מה' תרומה טלסא כה' קבא ב מ"י פ"ח מה' מלכות אסורות הלכא ט ב' סמג לאון קבא טושי"ע י"ד קבא קטף ספ"ח:

ק"ג ג מ"י פ"ח מה' ג סמג לאון קמט טושי"ע י"ד קבא קטף ספ"ח:

ק"ד ד מ"י פ"ח מה' אסורא פלה ה"ל סמג לאון קבא טושי"ע א"ש"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"ה ה מ"י פ"ח מה' אסורא פלה ה"ל ספ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"ו ו מ"י פ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"ז ז מ"י פ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"ח ח מ"י פ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"ט ט מ"י פ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"י י מ"י פ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"יא י"א מ"י פ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"יב י"ב מ"י פ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"יג י"ג מ"י פ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"יד י"ד מ"י פ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"טו ט"ו מ"י פ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"טז ט"ז מ"י פ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"יז י"ז מ"י פ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"יח י"ח מ"י פ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"יט י"ט מ"י פ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

ק"כ כ מ"י פ"ח מה' מלכות טושי"ע ס"ו ספ"ח א:

כיון דאפשר ל'מיעבד כשמואל' הדימנו. הקשה ריב"ז תרומה מעשר דלא אפשר להו למיעבד כשמואל ליגזור ומיך ר"י דמ"י אמת הוא שגזרו אף על גידולי תרומה גדולה ורואה לפרש טעם צבולין: ומיהר"ם אמר דתרומה מעשר מהימני הוי' דאין דמיעבד אלא לנכרי' וריב"ז מיך דלאון דמיעבד איהו דמיעבד ללא היו מפרשין כלל דמלא' כטובה' ונכרי' שהיו מפרשים מהימני [מס' יומט'] יומט':

דילמא משהי ליה גביה ואתי ביה לדידי תקלה. פי' כגונטרס ולכן גזרו דלפי' יורענה דהו טמאה וקשה לר"י דלמרז דהלא צפרק כל שעה (פסחים דף ג' וסג) שמלי תרומה טמאה טהורים מלטמא ואסורין מלאכול פי' לורים כדמפרש התם אלמא לכהניס שרי וי"ל כיון דאין נאכלין לורים משום כיות פורתא שמיטתיהן לא משהי גביה והא דהכא מיישנין לתקלה וצפ"ק דפסחים (דף כ"ג) אמרי צ"ה טמאה וילוף איכא לממר דהכא מודו צ"ה דפעמיס שצריך להסרות שנה שלמה עד זמן זריעה': **ע"ל** פתן ושמן משום יינן. הקשה ריב"ז מ"ש שהממירו טפי ציין לאסור בהנאה מפת ושמן ומיך מפני שהיין משמח אלהים ואנשים' והיו רגילין לנסכו אפי' שלא צפני ע"י' והוא והאורכו לאסורו משום צנתייהם נחמו צו חכמים דין ויומרו יין נסך מנש כיון דפעמיס היו מנסכין אותו אפי' שלא צפני ע"י':

מבי רישבא אמר שמואל אף ג' גידולי תרומה תרומה בו ביום גזרו מ"ט א"ר הנינא גזירה משום תרומה שהורה ביד ישראל אמר רבא אי דחשידי להבי אפרושי נמי לא ליפרשו (אלא אמר רבא ישראל) כיון דאפשר למעבד חמה אחת כ' כדשמואל ולא קעביד הימוני מהימני אלא ג' גזירה 'משום תרומה טמאה ביד כהן דילמא משהי לה גביה ואתי לדידי תקלה: ואידך אמר ר' חייא בר אמי משמיה דעולא אף ג' מי שהחשיך לו בדרך גזירה כיסו לנכרי' בו ביום גזרו: ואידך אמר באלי אמר אבימי סנווחאה פתן ושמן ויינן ובנותיהן כולן מ"י' דבר הן הניחא לרבי מאיר אלא לר' יוס' שבסרי הויין איכא הא דרב אחא בר אדא דאמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על פתן משום שמנן ועל שמנן משום יינן על פתן משום שמנן מאי ארמיה דשמנן מפת אלא גזרו על יפתן ושמן משום יינן ועל יינן משום בנותיהן ועל בנותיהן משום דבר אחר ועל דבר אחר משום דבר אחר מאי דבר אחר רב אחא בר אדא אמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על תינוק נכרי שמתמא בזיבה שלא ידא תינוק ישראל גריל אצלו במשכב וזור אי הכי לר"מ נמי תשסרי הויין אוכלין וכלים שנתמאו במשקין ב' חדא חשיב להו: **מתני'** ב"ש אומרים אין שורין דיו וסמנים וכרשינין אלא כדי שישורו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור אלא כדי שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר ליורה אלא כדי שיקלוט העין ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין פורסין מצודות חיה ועופות ודגים אלא כדי שיעודו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין מוכרין לנכרי ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדי שיוגיע למקום קרוב ובית הלל מתירין ב"ש אומרים אין נותנין עורות לעבדן ולא כלים לכובס נכרי אלא כדי שיעשו מבעוד יום ובבבולין בית הלל מתירין עם השמש

מבי רישבא אמר שמואל אף ג' גידולי תרומה תרומה בו ביום גזרו מ"ט א"ר הנינא גזירה משום תרומה שהורה ביד ישראל אמר רבא אי דחשידי להבי אפרושי נמי לא ליפרשו (אלא אמר רבא ישראל) כיון דאפשר למעבד חמה אחת כ' כדשמואל ולא קעביד הימוני מהימני אלא ג' גזירה 'משום תרומה טמאה ביד כהן דילמא משהי לה גביה ואתי לדידי תקלה: ואידך אמר ר' חייא בר אמי משמיה דעולא אף ג' מי שהחשיך לו בדרך גזירה כיסו לנכרי' בו ביום גזרו: ואידך אמר באלי אמר אבימי סנווחאה פתן ושמן ויינן ובנותיהן כולן מ"י' דבר הן הניחא לרבי מאיר אלא לר' יוס' שבסרי הויין איכא הא דרב אחא בר אדא דאמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על פתן משום שמנן ועל שמנן משום יינן על פתן משום שמנן מאי ארמיה דשמנן מפת אלא גזרו על יפתן ושמן משום יינן ועל יינן משום בנותיהן ועל בנותיהן משום דבר אחר ועל דבר אחר משום דבר אחר מאי דבר אחר רב אחא בר אדא אמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על תינוק נכרי שמתמא בזיבה שלא ידא תינוק ישראל גריל אצלו במשכב וזור אי הכי לר"מ נמי תשסרי הויין אוכלין וכלים שנתמאו במשקין ב' חדא חשיב להו: **מתני'** ב"ש אומרים אין שורין דיו וסמנים וכרשינין אלא כדי שישורו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור אלא כדי שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר ליורה אלא כדי שיקלוט העין ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין פורסין מצודות חיה ועופות ודגים אלא כדי שיעודו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין מוכרין לנכרי ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדי שיוגיע למקום קרוב ובית הלל מתירין ב"ש אומרים אין נותנין עורות לעבדן ולא כלים לכובס נכרי אלא כדי שיעשו מבעוד יום ובבבולין בית הלל מתירין עם השמש

מבי רישבא אמר שמואל אף ג' גידולי תרומה תרומה בו ביום גזרו מ"ט א"ר הנינא גזירה משום תרומה שהורה ביד ישראל אמר רבא אי דחשידי להבי אפרושי נמי לא ליפרשו (אלא אמר רבא ישראל) כיון דאפשר למעבד חמה אחת כ' כדשמואל ולא קעביד הימוני מהימני אלא ג' גזירה 'משום תרומה טמאה ביד כהן דילמא משהי לה גביה ואתי לדידי תקלה: ואידך אמר ר' חייא בר אמי משמיה דעולא אף ג' מי שהחשיך לו בדרך גזירה כיסו לנכרי' בו ביום גזרו: ואידך אמר באלי אמר אבימי סנווחאה פתן ושמן ויינן ובנותיהן כולן מ"י' דבר הן הניחא לרבי מאיר אלא לר' יוס' שבסרי הויין איכא הא דרב אחא בר אדא דאמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על פתן משום שמנן ועל שמנן משום יינן על פתן משום שמנן מאי ארמיה דשמנן מפת אלא גזרו על יפתן ושמן משום יינן ועל יינן משום בנותיהן ועל בנותיהן משום דבר אחר ועל דבר אחר משום דבר אחר מאי דבר אחר רב אחא בר אדא אמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על תינוק נכרי שמתמא בזיבה שלא ידא תינוק ישראל גריל אצלו במשכב וזור אי הכי לר"מ נמי תשסרי הויין אוכלין וכלים שנתמאו במשקין ב' חדא חשיב להו: **מתני'** ב"ש אומרים אין שורין דיו וסמנים וכרשינין אלא כדי שישורו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור אלא כדי שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר ליורה אלא כדי שיקלוט העין ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין פורסין מצודות חיה ועופות ודגים אלא כדי שיעודו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין מוכרין לנכרי ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדי שיוגיע למקום קרוב ובית הלל מתירין ב"ש אומרים אין נותנין עורות לעבדן ולא כלים לכובס נכרי אלא כדי שיעשו מבעוד יום ובבבולין בית הלל מתירין עם השמש

מבי רישבא אמר שמואל אף ג' גידולי תרומה תרומה בו ביום גזרו מ"ט א"ר הנינא גזירה משום תרומה שהורה ביד ישראל אמר רבא אי דחשידי להבי אפרושי נמי לא ליפרשו (אלא אמר רבא ישראל) כיון דאפשר למעבד חמה אחת כ' כדשמואל ולא קעביד הימוני מהימני אלא ג' גזירה 'משום תרומה טמאה ביד כהן דילמא משהי לה גביה ואתי לדידי תקלה: ואידך אמר ר' חייא בר אמי משמיה דעולא אף ג' מי שהחשיך לו בדרך גזירה כיסו לנכרי' בו ביום גזרו: ואידך אמר באלי אמר אבימי סנווחאה פתן ושמן ויינן ובנותיהן כולן מ"י' דבר הן הניחא לרבי מאיר אלא לר' יוס' שבסרי הויין איכא הא דרב אחא בר אדא דאמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על פתן משום שמנן ועל שמנן משום יינן על פתן משום שמנן מאי ארמיה דשמנן מפת אלא גזרו על יפתן ושמן משום יינן ועל יינן משום בנותיהן ועל בנותיהן משום דבר אחר ועל דבר אחר משום דבר אחר מאי דבר אחר רב אחא בר אדא אמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על תינוק נכרי שמתמא בזיבה שלא ידא תינוק ישראל גריל אצלו במשכב וזור אי הכי לר"מ נמי תשסרי הויין אוכלין וכלים שנתמאו במשקין ב' חדא חשיב להו: **מתני'** ב"ש אומרים אין שורין דיו וסמנים וכרשינין אלא כדי שישורו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור אלא כדי שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר ליורה אלא כדי שיקלוט העין ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין פורסין מצודות חיה ועופות ודגים אלא כדי שיעודו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין מוכרין לנכרי ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדי שיוגיע למקום קרוב ובית הלל מתירין ב"ש אומרים אין נותנין עורות לעבדן ולא כלים לכובס נכרי אלא כדי שיעשו מבעוד יום ובבבולין בית הלל מתירין עם השמש

מבי רישבא אמר שמואל אף ג' גידולי תרומה תרומה בו ביום גזרו מ"ט א"ר הנינא גזירה משום תרומה שהורה ביד ישראל אמר רבא אי דחשידי להבי אפרושי נמי לא ליפרשו (אלא אמר רבא ישראל) כיון דאפשר למעבד חמה אחת כ' כדשמואל ולא קעביד הימוני מהימני אלא ג' גזירה 'משום תרומה טמאה ביד כהן דילמא משהי לה גביה ואתי לדידי תקלה: ואידך אמר ר' חייא בר אמי משמיה דעולא אף ג' מי שהחשיך לו בדרך גזירה כיסו לנכרי' בו ביום גזרו: ואידך אמר באלי אמר אבימי סנווחאה פתן ושמן ויינן ובנותיהן כולן מ"י' דבר הן הניחא לרבי מאיר אלא לר' יוס' שבסרי הויין איכא הא דרב אחא בר אדא דאמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על פתן משום שמנן ועל שמנן משום יינן על פתן משום שמנן מאי ארמיה דשמנן מפת אלא גזרו על יפתן ושמן משום יינן ועל יינן משום בנותיהן ועל בנותיהן משום דבר אחר ועל דבר אחר משום דבר אחר מאי דבר אחר רב אחא בר אדא אמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על תינוק נכרי שמתמא בזיבה שלא ידא תינוק ישראל גריל אצלו במשכב וזור אי הכי לר"מ נמי תשסרי הויין אוכלין וכלים שנתמאו במשקין ב' חדא חשיב להו: **מתני'** ב"ש אומרים אין שורין דיו וסמנים וכרשינין אלא כדי שישורו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור אלא כדי שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר ליורה אלא כדי שיקלוט העין ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין פורסין מצודות חיה ועופות ודגים אלא כדי שיעודו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין מוכרין לנכרי ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדי שיוגיע למקום קרוב ובית הלל מתירין ב"ש אומרים אין נותנין עורות לעבדן ולא כלים לכובס נכרי אלא כדי שיעשו מבעוד יום ובבבולין בית הלל מתירין עם השמש

מבי רישבא אמר שמואל אף ג' גידולי תרומה תרומה בו ביום גזרו מ"ט א"ר הנינא גזירה משום תרומה שהורה ביד ישראל אמר רבא אי דחשידי להבי אפרושי נמי לא ליפרשו (אלא אמר רבא ישראל) כיון דאפשר למעבד חמה אחת כ' כדשמואל ולא קעביד הימוני מהימני אלא ג' גזירה 'משום תרומה טמאה ביד כהן דילמא משהי לה גביה ואתי לדידי תקלה: ואידך אמר ר' חייא בר אמי משמיה דעולא אף ג' מי שהחשיך לו בדרך גזירה כיסו לנכרי' בו ביום גזרו: ואידך אמר באלי אמר אבימי סנווחאה פתן ושמן ויינן ובנותיהן כולן מ"י' דבר הן הניחא לרבי מאיר אלא לר' יוס' שבסרי הויין איכא הא דרב אחא בר אדא דאמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על פתן משום שמנן ועל שמנן משום יינן על פתן משום שמנן מאי ארמיה דשמנן מפת אלא גזרו על יפתן ושמן משום יינן ועל יינן משום בנותיהן ועל בנותיהן משום דבר אחר ועל דבר אחר משום דבר אחר מאי דבר אחר רב אחא בר אדא אמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על תינוק נכרי שמתמא בזיבה שלא ידא תינוק ישראל גריל אצלו במשכב וזור אי הכי לר"מ נמי תשסרי הויין אוכלין וכלים שנתמאו במשקין ב' חדא חשיב להו: **מתני'** ב"ש אומרים אין שורין דיו וסמנים וכרשינין אלא כדי שישורו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור אלא כדי שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר ליורה אלא כדי שיקלוט העין ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין פורסין מצודות חיה ועופות ודגים אלא כדי שיעודו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין מוכרין לנכרי ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדי שיוגיע למקום קרוב ובית הלל מתירין ב"ש אומרים אין נותנין עורות לעבדן ולא כלים לכובס נכרי אלא כדי שיעשו מבעוד יום ובבבולין בית הלל מתירין עם השמש

מבי רישבא אמר שמואל אף ג' גידולי תרומה תרומה בו ביום גזרו מ"ט א"ר הנינא גזירה משום תרומה שהורה ביד ישראל אמר רבא אי דחשידי להבי אפרושי נמי לא ליפרשו (אלא אמר רבא ישראל) כיון דאפשר למעבד חמה אחת כ' כדשמואל ולא קעביד הימוני מהימני אלא ג' גזירה 'משום תרומה טמאה ביד כהן דילמא משהי לה גביה ואתי לדידי תקלה: ואידך אמר ר' חייא בר אמי משמיה דעולא אף ג' מי שהחשיך לו בדרך גזירה כיסו לנכרי' בו ביום גזרו: ואידך אמר באלי אמר אבימי סנווחאה פתן ושמן ויינן ובנותיהן כולן מ"י' דבר הן הניחא לרבי מאיר אלא לר' יוס' שבסרי הויין איכא הא דרב אחא בר אדא דאמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על פתן משום שמנן ועל שמנן משום יינן על פתן משום שמנן מאי ארמיה דשמנן מפת אלא גזרו על יפתן ושמן משום יינן ועל יינן משום בנותיהן ועל בנותיהן משום דבר אחר ועל דבר אחר משום דבר אחר מאי דבר אחר רב אחא בר אדא אמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על תינוק נכרי שמתמא בזיבה שלא ידא תינוק ישראל גריל אצלו במשכב וזור אי הכי לר"מ נמי תשסרי הויין אוכלין וכלים שנתמאו במשקין ב' חדא חשיב להו: **מתני'** ב"ש אומרים אין שורין דיו וסמנים וכרשינין אלא כדי שישורו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור אלא כדי שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר ליורה אלא כדי שיקלוט העין ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין פורסין מצודות חיה ועופות ודגים אלא כדי שיעודו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין מוכרין לנכרי ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדי שיוגיע למקום קרוב ובית הלל מתירין ב"ש אומרים אין נותנין עורות לעבדן ולא כלים לכובס נכרי אלא כדי שיעשו מבעוד יום ובבבולין בית הלל מתירין עם השמש

מבי רישבא אמר שמואל אף ג' גידולי תרומה תרומה בו ביום גזרו מ"ט א"ר הנינא גזירה משום תרומה שהורה ביד ישראל אמר רבא אי דחשידי להבי אפרושי נמי לא ליפרשו (אלא אמר רבא ישראל) כיון דאפשר למעבד חמה אחת כ' כדשמואל ולא קעביד הימוני מהימני אלא ג' גזירה 'משום תרומה טמאה ביד כהן דילמא משהי לה גביה ואתי לדידי תקלה: ואידך אמר ר' חייא בר אמי משמיה דעולא אף ג' מי שהחשיך לו בדרך גזירה כיסו לנכרי' בו ביום גזרו: ואידך אמר באלי אמר אבימי סנווחאה פתן ושמן ויינן ובנותיהן כולן מ"י' דבר הן הניחא לרבי מאיר אלא לר' יוס' שבסרי הויין איכא הא דרב אחא בר אדא דאמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על פתן משום שמנן ועל שמנן משום יינן על פתן משום שמנן מאי ארמיה דשמנן מפת אלא גזרו על יפתן ושמן משום יינן ועל יינן משום בנותיהן ועל בנותיהן משום דבר אחר ועל דבר אחר משום דבר אחר מאי דבר אחר רב אחא בר אדא אמר רב אחא בר אדא אמר ר' יצחק גזרו על תינוק נכרי שמתמא בזיבה שלא ידא תינוק ישראל גריל אצלו במשכב וזור אי הכי לר"מ נמי תשסרי הויין אוכלין וכלים שנתמאו במשקין ב' חדא חשיב להו: **מתני'** ב"ש אומרים אין שורין דיו וסמנים וכרשינין אלא כדי שישורו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור אלא כדי שיהבילו מבעוד יום ולא את הצמר ליורה אלא כדי שיקלוט העין ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין פורסין מצודות חיה ועופות ודגים אלא כדי שיעודו מבעוד יום ובי"ה מתירין ב"ש אומרים אין מוכרין לנכרי ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדי שיוגיע למקום קרוב ובית הלל מתירין ב"ש אומרים אין נותנין עורות לעבדן ולא כלים לכובס נכרי אלא כדי שיעשו מבעוד יום ובבבולין בית הלל מתירין עם השמש

גליון הש"ס

רש"י ד"ה שמתמא בזיבה ואפי' אינו נד' עיין מהרש"ל לקמן ג' כה ע"כ בתורה שהיה מומ:

רבינו חננאל

גידולי תרומה תרומה. אסור משום תרומה טמאה ביד כהן אבל משום טהורה ביד ישראל לא פי' דאפשר למעבד כדשמואל דאמר חסה אחת פורתא את הכרי דמפורשת הא דשמואל בסוף ע"ז. הא דאמר עולא ויה דאמר רבא בר שמואל: וי"ה דברים שבגזרו בו ביום אלו הן שפסולין את התרומה האוכל אוכל ראשון או אוכל שני א"ר דבסוויץ כותב כ"י יתושע דאמר זה היה שני הוא הא מופרש כדמפרש חולין פרק השוחטין (דף ל"ד ע"א) מימרא דרבא בר בר חנה (דילג) האוכל אוכל ראשון והאוכל אוכל שני כי שנים הם והשוחט משקין משמיהם והבא ראשו ורובו במים שאובין וטהור שנעבד עליו על ראשו ועל רובו ג' לוגין מים שאובין והספר והיריה. אבל טעם בול על דאמרי' (פסול האוכל) סמי מיכן טבול יום כלומר טבול יום אינה פוסל אלא מן התרומה אוכל האוכלין והכלים לר' מאיר דמחשב להו כחדא הוי ח' דברים הללו שפסולין את התרומה גזרו בו ביום. ועוד גזרו עשרה אחרים ואלו הן המניח כלים תחת הצניור וכל המטלטלין במיין הטהורה והבוצר לגת וגדולי תרומה ומי שהחשיך ופיתן ושמן ויינן ובנותיהן ודבר אחר הוי י"ח דברים אלאבא דר' מאיר ולר' יוסי דאמר ד"ה המניח כלים תחת הצניור לא גזרו בו אלא עינין ואתחילתן פותח זה ומחשה בו אוחלץ והכלים שנתמא במקשן שניים הרי גם לר' יוסי י"ה גזרו שגזרו ובנות חותים נדות מעריטתן ותקנו נכרי שיהא מטמא בזיבה כדי שלא ידא תינוק ישראל גריל אצלו כעביהו ירושלמי ר' אליעזר אומר בו ביום גזרו סאה לחביה מלאה אגודים כל מה שאתה נותן לתוכה שומטין מחוקה פי' הוסיפו גזירות ר' יהושע וגזרו בו ביום מחוק סאה לא הוסיפו ולא גזרו אלא התירו ואתרו ואתרו לחביה מלאה אומר ין אף לתוכה מים מקיא השמן. הני רשב"י בו ביום גזרו פיתן ויינן ובנותיהן ושולחין ומלוחין ועל החליקה ושוחקה וסיני ועל לשונם ועל עורות ומתנות ובביתו שנתמא בזיבה מבן ט' שנים ויום אחד כדי שלא יתנוק ישראל מצוי אצלו במשכב וזור ובנותיהן מבת ג' שנים ויום א'. פי' עמעמו עליה והתירוה במקום שאין פת ישראל מצויה מפני חיי נפש. שמן רבי ובית דינו התירוה מפני שלא פשט אסור ברוב ישראל ופירוש במס' ע"ז (ע"ז ע"א). הני ר' חייא רבה מפך לרב אין את יכול מיכל כל שחא כשהיה אכול ואין לא תהא אכול ד' וימין בשחא. מיכן היה ר' נחמן בן יאיר אמר ויריות כביאה (לידי צורות נקיות במכירתן) אלו טהרה שחיה ליד קודשה קודשה כביאה ליד עונה עונה כביאה ליד רוח הקודש ור"ק ליד חסידות חסידות ליד תמימת המהים חסידות ליד אלוהי' וז' צורות ליד נקיות שנאמר וכלה מכפר נקיות ליד טהרה שנאמר וכפר וטהר וגו'. הני בשם ר"מ כל הקבוע בא"י ואוכל חולין כשהיה ומכר בלשון הקודש וקורא את שמע בכקר ובכער מוכטת לו שהוא בן העולם הבא: אלו כולן ששנינו במשנתנו כגון שריית דתי ותנית אודני של פשתן לעבור וכיצא בהן הלכתא כביה דמתירין עם השמש: